

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202416
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718202416.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v právnej veci žalobkyne X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. T. T., advokát, spol. s r.o., so sídlom F. W., Q. XXX/X, proti žalovanej X., o zaplatenie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom vo výške 188,18 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyni proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10. decembra 2018, č. k. 8C/51/2018-68 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom vo výške 188,18 eur s príslušenstvom. Žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a uložil jej povinnosť trovy konania žalovanej nahradíť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka, ktorým bude rozhodnuté o výške trov konania. V odôvodnení uviedol, že v podanej žalobe žalobkyňa uviedla, že Okresné riaditeľstvo PZ, odbor poriadkovej polície, OOPZ F. W. vykonávalo proti nej objasňovanie priestupku pod č. E.-PB-E a obvinilo ju zo spáchania priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch s tým, že začiatkom januára 2016 mala robiť schválnosti manželom O., bytom U. XXX s tým, že im mala odmietat' vydať palivové drevo a veci stavebnej potreby, ktoré sú uschované v dielni na pozemku, ktorého je vlastníčkou. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 28.01.2016 podal U. O. oznámenie o priestupku, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa (dcéra jeho manželky, pozn. súdu) tým, že mu odmieta vydať palivové drevo ako aj iné veci, ktoré sú uschované v jej dielni, a to s jej súhlasom. Ďalej uviedol, že spolu s manželkou žijú v dome dcéry X. Q., ktorá vlastníctvo k domu a príľahlého pozemku nadobudla darom od svojej matky (manželky oznamovateľa U. O. poznámky súdu). danom oznámení začalo vykonávať objasňovanie Obvodné oddelenie PZ Okresného riaditeľstva PZ SR v Považskej Bystrici pod č. ORPZ-PB-E V rámci tohto objasňovania priestupku X. Q. dňa 2.02.2016 podala vysvetlenie. Dňa 5.02.2016 OR PZ SR, odbor poriadkovej polície, OOPZ Považská Bystrica predložil podľa ust. § 60 ods. 3 písm. d) z. č. 372/1990 Zb. Okresnému úradu Považská Bystrica správu o výsledku objasnenia daného priestupku ako podnet na začatie konania o priestupku. Okresný úrad Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy, Rozhodnutím č. OU-PB-E.-XXXX-XXXXXXX-XXX Y XXXX/XX zo dňa 24.06.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.07.2016, zastavil konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa, pretože tento skutok nie je priestupkom. Z pokladničného dokladu č. XXXX, PB XXX/XX zo dňa 5.4.2016 vystaveného spoločnosťou JUDr. T. T., advokát, spol. s.r.o. súd zistil, že sa jedná o vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v sume 259,77 eur. Bližšia identifikácia, či špecifikácia nie sú v doklade uvedené.

Po skončení priestupkového konania žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu žiadosťou zn. PB 127/15 DD dňa 27.06.2018 žiadala žalovanú o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody podľa § 15 Zákona č. 514/2003 Z.z. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. b), písm. d), § 5 ods. 1, ods. 3, § 6 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 4, § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov; § 51, § 73 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch; § 31 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Súd uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že na žalobkyňu podal jej otčim oznámenie o priestupku, tento priestupok objasňovalo Obvodné oddelenie Policajného zboru SR Považská Bystrica pod sp. č. E.-PB-E.-P-XX/XXXX a po vykonanom objasňovaní podalo OO PZ dňa 5.2.2016 Okresnému úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, „Správu o výsledku objasňovania priestupku - predloženie,“ ako podnet na začatie konania o priestupku. Správny orgán konal vo veci ďalej pod č. OU-PB -OVVS- XXXX/XXXXXX-XXX AP11. Počas prejednávania priestupku zastupoval žalobkyňu JUDr. T. T., advokát, s.r.o.. V súvislosti so zastupovaním žalobkyne počas priestupkového konania vznikli žalobkyňi trovy právneho zastúpenia. Po tom, ako bolo priestupkové konanie, vedené proti žalobkyňi, právoplatne zastavené, žalobkyňa v súlade s ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. podala žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá jej zaplacením trov právneho zastúpenia zvolenému advokátovi v priestupkovom konaní. Žiadosť adresovala žalovanej ako orgánu, ktorý v danej veci má za štát konať, a to podľa ust. § 15, 17 a 4 ods. 1, písm. b) z.č. 514/2003 Z.z., ktoré zákonné ustanovenia citovala v predmetnej žiadosti. Niet sporu o tom, že v konaní za štát koná ministerstvo vnútra, hoci nie na základe ust. § 4 ods. 1 písm. b) Zákona č. 514/2003 Z.z., ako tvrdí žalobkyňa, ale písm. d). Ustanovenie, na ktoré poukazuje žalobkyňa, sa vzťahuje na trestné konanie, pričom ale škoda vznikla titulom vzniknutých trov v priestupkovom konaní. Prejednanie a objasňovanie priestupkov spadá pod vnútornú správu, a preto v prípade takto vzniknutej škody za štát koná ministerstvo vnútra. Vecná pasívna legitímácia žalovanej v tomto konaní nebola žalovanou rozporovaná a ani namietaná. Žalobkyňa v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ako titul, na základe ktorého si uplatňuje náhradu škody uviedla len rozhodnutie č. OU-PB- E.-XXXX-XXXXXX-XXX Y zo dňa 24.6.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.7.2016 a ktorým bolo vyššie uvedené priestupkové konanie zastavené. Suma, ktorú si v žiadosti žalobkyňa uplatnila je rovnaká, akú si uplatnila aj v žalobe, pričom v žalobe ako titul, od ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody uviedla „nezákonné obvinenie z priestupku zo strany Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica č. E.-PB-E Zo znenia ust. § 16 ods. 4 Zákona č. 513/2004 vyplýva, že pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať zaplatenie škody len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Pokiaľ teda žalobkyňa v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ako titul uviedla rozhodnutie, ktorým bolo priestupkové konanie voči nej zastavené, a nie žiadne rozhodnutie policajného orgánu a v žalobe už uvádza „nezákonné obvinenie z priestupku zo strany Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica č. E.-PB-E titul, od ktorého odvodzuje svoj nárok v súdnom konaní, nebol žalovanou predbežne prerokovaný, čo znamená že nie je splnená podmienka uvedená v ust. § 16 ods.4, veta druhá zák. č. 514/2003 Z.z. a z tohto dôvodu súd, ani v prípade, že by nárok žalobkyne bol dôvodný, nemôže tento nárok žalobkyňi priznať. Súd mal za to, že bolo bez právneho významu, že v žiadosti žalovaná citovala ust. § 4 ods. 1, písm. b) zákona č. 513/2004 Z.z., ktoré stanovuje orgán konajúci za štát v prípade, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, pretože vyššie citované zákonné ustanovenie § 16 ods. 4 jednoznačne určuje, že pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Jediný titul, na základe ktorého bol nárok žalovanou predbežne prerokovaný, bolo rozhodnutie okresného úradu o zastavení konania vo veci priestupku proti občianskemu spolužitiu (pričom je zrejmé, že zastavením priestupkového konania žalobkyňi žiadna škoda vzniknúť nemohla), preto z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol bez ďalšieho dokazovania dôvodnosti žaloby, výšky škody, príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Pre úplnosť súd uviedol, že je pravda, tak, ako na to opakovane poukázal právny zástupca žalobkyne, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného rozhodnutia o začatí trestného stíhania pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na správnosť, či nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Ale uvedené platí pre trestné konanie tak, ako na to správne upozornila žalovaná a vzťahuje sa len na situácie, kde bolo vydané nezákonné rozhodnutie, avšak neplatí a nevzťahuje sa na daný prípad. Podanie správy o výsledku objasňovania nie je rozhodnutím, ale podnetom na začatie konania o priestupku. Aj keď so správou o

výsledku objasňovania v tomto prípade súhlasil riaditeľ OR PZ Považská Bystrica, neznamená to totožnú situáciu, ako keď prokurátor zamietne sťažnosť obvineného proti uzneseniu o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, čím tiež de facto súhlasí s rozhodnutím vyšetrovateľa. Rozdiel je nielen v tom, že vyšetrovateľ nevydal žiadne rozhodnutie, ale ani žalobkyňa proti žiadnemu nezákonnému rozhodnutiu nepodala riadny opravný prostriedok, čo je podmienkou podľa ust. § 6 ods. 2 na to, aby právo na náhradu škody bolo žiadateľovi priznané aj v takom prípade, ak dôjde napr. k oslobodeniu spod obžaloby. Do procesného postavenia obvinenej sa žalobkyňa nedostala žiadnym rozhodnutím, či už policajného orgánu, alebo správneho orgánu, pretože v priestupkovom konaní sa nevznáša obvinenie rozhodnutím, na rozdiel od konania trestného, v ktorom policajť rozhoduje o vznesení obvinenia uznesením. Osoba sa v priestupkovom konaní stane obvinenou po tom, ako voči nej vykonal správny orgán prvý procesný úkon, t.j. v tomto prípade predvolanie na prejednanie o priestupku. Z ustanovenia 31 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní vyplýva, že tieto trovy nemôže znášať nik iný, a to ani len štát v prípade, ak bolo vedené priestupkové konanie proti obvinenému neoprávnene. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 4.12.2018 aj na pojednávaní dňa 10.12.2018 poukázala na ust. § 18 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. a tvrdila, že z tohto ustanovenia vyplýva, že má nárok na náhradu trov priestupkového konania, ktoré bolo zastavené. Súd sa však s tým nestotožnil, pretože hypotéza tohto ustanovenia sa vôbec na tento prípad nevzťahuje. Z hypotézy tejto normy vyplýva, že strane patrí náhrada trov „v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.“ Vo veci však bolo vydané jediné rozhodnutie, a to rozhodnutie, ktorým bolo priestupkové konanie zastavené. Pokiaľ žalobkyňa v tejto veci poukazovala na judikáty týkajúce sa nárokov na náhradu škody voči štátu za situácie, keď bol obžalovaný rozsudkom oslobodený, tak všetky sa týkali škody spôsobenej v trestnom konaní. Ale, ako už bolo vyššie uvedené, v trestnom konaní vstupuje osoba do práv a povinností obvineného uznesením o vznesení obvinenia, teda rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní a pokiaľ prokurátor zamietne sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia a následne je oslobodený spod obžaloby, tak platí, že na uznesenie o vznesení obvinenia sa hľadí ako na nezákonné. Avšak v priestupkovom konaní nie je rozhodované o vznesení obvinenia a obvineným sa osoba stáva prvým úkonom správneho orgánu (spravidla predvolaním na výsluch), preto to nemožno uplatniť v prípade zastavenia priestupkového konania, keďže nie je splnená podmienka rozhodnutia o vznesení obvinenia a podmienka zamietnutia sťažnosti. Žalobu súd zamietol, čo znamená, že žalovaná bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že vo svojom vyjadrení zo dňa 04.12. 2018 poukázala na tú skutočnosť, že je daná objektívna zodpovednosť žalovaného štátu, pretože bola toho názoru, že jej bola spôsobená škoda orgánom verejnej moci pri jej výkone. Táto škoda jej vznikla z titulu zaplatacia trov právneho zastupovania v konaní u Okresného úradu Považská Bystrica odbor všeobecnej vnútornej správy pod č. OU-PB-E..Bola toho názoru, že súd by mal prihliadať na zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Uviedla, že policajný orgán v PB rozhodol, že vec neodloží záznamom, ale podal správu a odovzdal vec Okresnému úradu Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. Tento orgán začal vec prejednávať, kde na základe postupu policajného orgánu sa žalobkyňa stala obvinenou v zmysle § 73 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. a tejto viny bola zbavená Rozhodnutím o zastavení konania Okresným úradom Považská Bystrica dňa 24.06. 2016 pod č. OU-PB-E.-XXXX/XXXXXX-XXX-APXX. V tomto smere poukázala na uznesenie NS SR z 18.08. 2010 s. zn. 4MCdo 15/2009, ktorý uviedol, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 01.07. 2004. Súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu, zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi /FO/ bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela judikatúra k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje, ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti /zákonosti/ začatia /vedenia/ trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Poukázala tiež na § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ako spoločné ustanovenie, ktoré prichádza do úvahy pri jeho praktickom uplatnení,

zahrnutie trov konania v konaní, v ktorom bola vec postúpená inému orgánu do náhrady škody a to aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Posúdenie nezákonného rozhodnutia treba vykladať extenzívne a ústavne komformne. Namietala, že súd prvej inštancie v bodoch 21. až 35. svojho odôvodnenia vykonal citáciu zákonných predpisov a v bode 39. uviedol, že žalobkyňa v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ako titul na základe ktorého si uplatňuje náhradu škody uviedla len Rozhodnutie OÚ-PB E.-XXXX-XXXXXX-XXXAPXX z 24.06. 2016. Žalobkyňa ani nemohla uplatniť iný titul, len ten, ktorý spôsobil jej obvinenie. Obvinenie žalobkyne vzniklo tak, ako už uviedla v zmysle § 73 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. až v tomto administratívnom konaní. Príčina vzniku bola však správa, resp. postúpenie vecí povereným príslušníkom policajného zboru o výsledku objasňovania priestupku a toto administratívne konanie na Okresnom úrade Považská Bystrica bolo dôvodom, že žalobkyňi vznikla majetková ujma - škoda, ktorú musela zaplatiť za právnu pomoc. Súd v bode 40. svojho odôvodnenia rozsudku uvádzal, že pri predbežnom prerokovaní nebol prerokovaný titul a to nezákonné obvinenie priestupku zo strany OOPZ č. ORPZ-PB-E Toto vysvetlenie súdu je podľa žalobkyne mylné, pretože poverený policajt nemohol žalobkyňu obviňovať, len zaujal názor, že priestupok spáchala a obvinenie vzniklo tak, ako uvádzala žalobkyňa až v konaní na Okresnom úrade, Považská Bystrica. Súd prvej inštancie dokonca vyhodnotil, že tento nárok nebol predbežne prerokovaný na Ministerstve a že nie je splnená podmienka § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.. Keďže žalobkyňa využila svoje právo nechať sa zastúpiť a vznikla jej majetková ujma v súvislosti s úhradou trov právneho zastupovania v konaní o priestupku v súlade s advokátskym tarifom a bola zbavená viny v administratívnom konaní, žalobkyňa zastáva názor, že odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 47. bolo mylné, keď tvrdil, že tieto trovy nemôže znášať nikto iný a to ani štát, v prípade, ak bolo vedené priestupkové konanie proti obvinenému neoprávnené. Preto žalobkyňa žiadala preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia, domáhala sa jeho zmeny a žiadala, aby odvolací súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že nesúhlasí s odvolacími dôvodmi, na základe ktorých žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný sa s výrokmi rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj s ich odôvodnením v celosti stotožnil. Zastával názor, že súd prvej inštancie sa plne vysporiadal s tvrdeniami strán sporu a správne odôvodnil svoje rozhodnutie vzhľadom na všetky podstatné argumenty predložené stranami konania. Žalovaný s poukázaním na uvedené navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1/ CSP keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), môže poškodený pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde požadovať len úhradu v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný, čo v danej veci splnené nebolo, keď žalobkyňa uvádzala iný titul na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v žalobe a iný titul uvádzala v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Z titulu, ktorý uvádzala žalobkyňa v žalobe tak nárok žalobkyne nebol predbežne prerokovaný, a preto sa žalobkyňa z tohto titulu nemohla domáhať náhrady škody na súde, čo viedlo súd prvej inštancie k tomu, že žalobu žalobkyne bolo potrebné zamietnuť.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobkyne uvádza nasledovné:

7. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj

úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

8. Ako vyplýva z dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., úmyslom zákonodarcu bolo zabrániť zbytočným súdnym sporom stanovením povinnosti poškodeného najskôr nárok na náhradu škody uplatňovanú podľa tohto zákona predbežne prerokovať. Povinnosť nárok na náhradu škody predbežne prerokovať je povinnosťou obligatórnou. Pokiaľ žalobca svoj nárok predbežne neprerokuje, nie je možné v konaní nárok žalobcovi priznať, keďže poškodený môže požadovať úhradu len v rozsahu predbežne prerokovaného nároku a súčasne len z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ide teda o akúsi obdobu procesnej podmienky, ktorá je však podmienkou odstrániteľnou, a preto sa vyžaduje, aby súd postupoval tak, že žalobcu vyzve, aby nedostatok podmienky odstránil v stanovenej primeranej lehote. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje okrem dôvodovej správy aj na judikatúru súdov, napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. novembra 2013, sp. zn. 1 Cdo 134/2011, či rozhodnutie zo dňa 23.02.2017, sp. zn. 7 Cdo 1079/2015. Súd tak nemôže len z dôvodu nedostatku predbežného prerokovania nároku žalobcom žalobu bez ďalšieho zamietnuť, či konanie zastaviť.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa v žiadosti o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody uviedla ako titul z ktorého si uplatňuje svoj nárok - rozhodnutie Okresného úradu Považská Bystrica zo dňa 24.06.2016, právoplatné dňa 18.07.2016, ktorým bolo voči nej priestupkové konanie zastavené. Žalovaná v odpovedi na žiadosť žalobkyne uviedla, že jej žiadosť považovala za nedôvodnú. Vo vzťahu k tomuto titulu, bol nárok žalobkyne podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., predbežne prerokovaný, no ako uviedol aj súd prvej inštancie, to neplatí o titule z ktorého žalobkyňa uplatňovala svoj nárok na náhradu škody a ktorý uvádzala v podanej žalobe, keď v žalobe žalobkyňa ako titul uvádzala „nezákonné obvinenie z priestupku zo strany Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica č. E.-PB-E Pre tento titul žalobkyňa nepreukázala, že by bol jej nárok predbežne prerokovaný, a to ani na pojednávaní v predmetnej veci. Okrem toho, že žalobkyňa nepreukázala predbežné prerokovanie, odvolací súd dospel k záveru, že nebolo potrebné postupovať tak, aby súd žalobkyňu na odstránenie tejto podmienky vyzýval. V predmetnej veci žalobkyňa bola prítomná na pojednávaniach, v ktorých mohla jasne preukázať, či existuje spôsobilý titul z ktorého si svoj nárok môže uplatniť a aj to, či bol tento titul predbežne prerokovaný. Podľa názoru odvolacieho súdu, titul ako uvádzala žalobkyňa v žalobe („nezákonné obvinenie z priestupku zo strany Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica č. E.-PB-E nebol spôsobilým titulom na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v ustanovení § 73 upravuje, že občan je obvinený, len čo správny orgán vykonal voči nemu prvý procesný úkon. Ide teda o úkon správneho orgánu a nie o úkony objasňovania priestupku vykonané policajtom. Takýmto úkonom mohlo byť len rozhodnutie Okresného úradu Považská Bystrica zo dňa 24.06.2016. Postup policajta, a teda správa o objasňovaní priestupku nie je rozhodnutím, ktorého nezákonnosť by mohla založiť nárok na náhradu škody. Zo strany Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica preto žalobkyňa obvinená byť nemohla. Žalobkyňa vyslovene za nezákonné obvinenie považovala správu Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica č. E.-PB-E ktorá však nie je rozhodnutím a pre žalobkyňu nezakladá jej obvinenie. Z tohto dôvodu, pokiaľ žalobkyňa v žalobe uvádzala titul, ktorý bez ďalšie nemohol založiť zodpovednosť podľa zákona č. 514/2003 Z. z., išlo o nespôsobilý titul, ktorý ani nemohol byť predmetom predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, a teda súd nemusel postupovať tak, aby žalobkyňu na preukázanie predbežného prerokovania tohto titulu vyzýval v primeranej lehote.

10. Odvolací súd navyše okrem uvedeného uvádza, že pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zákon vyžaduje kumulatívne splnenie troch predpokladov, a to existenciu nezákonného rozhodnutia, či nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom) a vznikom škody. Pokiaľ v konaní nebol uplatnený titul spôsobilý privodiť ujmu (nezákonné rozhodnutie či nesprávny úradný postup), nemohlo dôjsť ani k vzniku škody. Podľa názoru odvolacieho súdu, aj vtedy, ak by bol v žalobe ako titul uplatnený titul - nezákonné rozhodnutie Okresného úradu Považská Bystrica zo dňa 24.06.2016, ktorým bolo priestupkové konanie zastavené z dôvodu, že skutok o ktorom sa koná sa nestal alebo nie je priestupkom, nešlo by o totožnú situáciu, ako v prípade trestného konania, založeného na vyššej forme závažnosti, t. j. pokiaľ by bolo trestné konanie z obdobného dôvodu zastavené a teda aj samotné obvinenie dotknutej osoby tak bolo nezákonné. Preto v prípade priestupkového konania,

nemožno paušalizovať, že v prípade zastavenia konania o priestupku, bolo priestupkové konanie nezákonné a osobe, ktorá bola podozrivá zo spáchania priestupku vznikla ujma, zvlášť v prípade, ak táto osoba ani nebola z priestupku obvinená. Je preto potrebné vychádzať z toho, že žalobcovi vznikne právo na náhradu škody až za splnenia podmienky, že právoplatné rozhodnutie správneho orgánu v priestupkovom konaní bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť. Pokiaľ bolo v danej veci priestupkové konanie zastavené (teda v prospech žalobkyni ako podozrivej a nie obvinenej) z dôvodu, že skutok o ktorom sa koná sa nestal alebo nie je priestupkom, nešlo o rozhodnutie, ktoré by de facto svojimi účinkami zrušovalo účinok iného rozhodnutia pre ktoré by mohlo byť toto iné rozhodnutie (alebo napr. aj postup orgánu) považované za nezákonné (ako napr. zastavením konania v trestnom konaní vo vzťahu k vznieseniu obvinenia), keďže iné rozhodnutie v predmetnom konaní o priestupku okrem toho, ktorým došlo k zastaveniu konania, vydané nebolo.

11. Odvolací súd tiež poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. II. ÚS 133/2013 z 14. februára 2013, z ktorého vyplýva, že sice konanie o priestupkoch treba považovať za trestné konanie s aplikáciou základných zásad trestného konania, ale stíhaná osoba sa môže sama rozhodnúť o tom, akým spôsobom sa bude počas konania, v tom-ktorom štádiu obhajovať, pričom ide o otázku procesnoprávnej zodpovednosti za výsledok konania. Je totiž vecou stíhanej osoby rozhodnúť sa, aká obrana bude pre ňu najvýhodnejšia, no zároveň v prípade, ak sa toto rozhodnutie ukáže ako nesprávne, musí za to niesť procesno-právnu zodpovednosť. V danom prípade, preto pokiaľ žalobkyňa si zvolila, že sa nechá zastúpiť už v štádiu objasňovania priestupku, keď ešte nebola obvinená z priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, je povinná niesť procesno-právnu zodpovednosť aj za prípadné trovy, ktoré jej v súvislosti so zastúpením vznikli.

12. Vzhľadom na uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu žalobkyni zamietol. V danej veci, aj z dôvodu hospodárnosti, nebolo potrebné už ďalej skúmať nárok žalobkyni z uplatneného titulu, ktorý nebol predbežne prerokovaný. Odvolacie námietky žalobkyni vzťahujúce sa k dôvodnosti uplatneného nároku z titulu, ktorý nebol predbežne prerokovaný preto neboli dôvodné, pričom navyše súd prvej inštancie sa s argumentmi, ktoré žalobkyňa uplatnila v odvolacom konaní sám vyporiadal už v prvoinštančnom konaní, keď okrem dôvodu, pre ktorý dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť (t. j. nárok nebol predbežne prerokovaný), doplnil svoje odôvodnenie aj o právne posúdenie z titulu uplatneného nároku v žalobe, na ktoré odvolací súd v tejto súvislosti v plnom rozsahu poukazuje.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).